

عنوان مقاله:

بررسی سامانه دستیابی به حمل و نقل پایدار شهری از طریق ایجاد مسیرهای دوچرخه سواری (مورد مطالعه: منطقه ۶ شهرداری شیراز)

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سعیده آذریپکان - کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، شیراز، ایران

مینا صفائیان - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

گسترش فزاینده شهرها وابستگی جوامع به خودرو در دهه های اخیر موجب بروز تأثیرات منفی بر محیط زیست، سلامت و ایمنی انسان گشته است. در همین رابطه رویکرد توسعه پایدار در بخش حمل و نقل باهدف کاهش ایناثرات نامطلوب، تحت عنوان حمل و نقل پایدار مطرح شده است. حمل و نقل پایدار نظامی است که ضمن پاسخ بهتقاضای جابجایی انسان، کالا و انرژی، با در نظر گرفتن سه پیش فرض اصلی محیط زیست، اجتماع و اقتصادپایدار باشد. راهبردهای متفاوتی به منظور دستیابی به یک نظام حمل و نقل پایدار شهری وجود دارد، که از آنجمله میتوان به مواردی چون تأکید بر ساخت فشرده شهری، بهبود وضعیت حمل و نقل عمومی، ترویج پیاده روی و دوچرخه سواری و... اشاره کرد. با توجه به مزایای اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و سیاسی دوچرخه سواری در رابطه با دستیابی به اهداف موردنظر حمل و نقل پایدار، شناسایی عوامل تأثیرگذار بر استفاده از دوچرخه به عنوان یک شیوه حمل و نقل ضروری به نظر می رسد. پژوهش حاضر باهدف بررسی رابطه بینعوامل مؤثر بر دوچرخه سواری با میزان استفاده ساکنین منطقه ۶ شهر شیراز این شیوه حمل و نقل و همچنین اولویت بندی زیرساخت ها، برنامه ها و مداخلات سیاسی و قانونی مرتبط با بهبود وضعیت دوچرخه سواری به دنبال سنجش ظرفیت استفاده از این شیوه سفر در این منطقه از شهر می باشد. از علل انتخاب شهر منطقه ۶ شهر شیراز به عنوان مورد مطالعاتی، میتوان به مواردی چون طول کم سفرهای درون شهری، شیب مناسب تر معابر و شرایط آب و هوایی اشاره کرد که تقریباً امکان دوچرخه سواری را در اکثر طول سال فراهم می کند. این پژوهش کاربردی است، دارای ماهیت توصیفی، تحلیلی می باشد و با استفاده از روش های موردی و پیمایشی و تحلیل کمی داده ها به دنبال دستیابی به اهداف موردنظر خود است. ارزیابی نتایج پژوهش نشان میدهد که عواملی چون سن افراد، جنسیت، شرایط آب و هوایی، ویژگی های توپوگرافی و کیفیت زیرساختهای مرتبط با دوچرخه سواری با میزان استفاده ساکنین از دوچرخه رابطه معنادار داشته اند و راهکارهایی چون ارائه تسهیلات و امتیازات توسط محل های کار یا تحصیل به افراد دوچرخه سوار، احداث پارکینگ دوچرخه، ممنوعیت تردد خودرو در برخی از خیابان های مرکزی شهر و تعبیه خطوط و مسیرهای دوچرخه سواری به شکلی مناسب از نظر شهروندان به عنوان مهمترین راهکارهای مرتبط با بهبود وضعیت دوچرخه سواری شناخته شده اند. همچنین ارزیابی گرایش ساکنین منطقه به استفاده از دوچرخه، ظرفیت بیشتر سهم مد دوچرخه سواری از سفرهای درون شهری در این شهر را نسبت به شرایط کنونی نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل پایدار، مسیر دوچرخه سواری، منطقه ۶ شهرداری شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1656271>

